

Torah écrite (pentateuque) - Genèse

Chapter 38

- 38,1 ויהי בעת ההוא, ויכרד יהודה מאת אחיו; ויט עד-איש העדלמי, ושמו חיכה.
- 38,2 וירא-שם יהודה בת-איש כנעני, ושמו שוע; ויקחה, ויבא אליה.
- 38,3 ותהר, ותלד בן; ויקרא את-שמו, ער.
- 38,4 ותהר עוד, ותלד בן; ויקרא את-שמו, אנון.
- 38,5 ותסף עוד ותלד בן, ויקרא את-שמו שלה; וקיה בכזיב, בלדמה אתו.
- 38,6 ויקח יהודה אשה, לער בכורו; ושמה, תמר.
- 38,7 ויהי, ער בכור יהודה--רע, בעיני יהוה; וימתהו, יהוה.
- 38,8 ויאמר יהודה לאנון, בא אל-אשת אחיך ויבם אתה; והקם זרע, לאחיך.
- 38,9 וידע אנון, כי לא לו יהיה הזרע; וקיה אם-בא אל-אשת אחיו, ושחת ארצה, לבלתי גתן-זרע, לאחיו.
- 38,10 וירע בעיני יהוה, אשר עשה; וימת, גם-אתו.
- 38,11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית-אביך, עד-יגדל שלה בני--כי אמר, פן-ימות גם-הוא כאחיו; ותלך תמר, ותשב בית אביה.
- 38,12 וירבו, הימים, ותמת, בת-שוע אשת-יהודה; ויבסם יהודה, ויעל על-גזזי צאנו הוא וחיכה רעהו העדלמי--תמננה.
- 38,13 ויגד לתמר, לאמר: הנה חמין עליה תמננה, לגז צאנו.
- 38,14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ותכס בצעיף ותתעלף, ותשב בפתח עינים, אשר על-דרך תמננה: כי ראתה, כי-יגדל שלה, והוא, לא-נתנה לו לאשה.
- 38,15 ויראה יהודה, ויחשבה לזונה: כי כסתה, פניה.
- 38,16 ויט אליה אל-הדרך, ויאמר הבה-נא אבוא אליך, כי לא ידע, כי כלתו הוא; ותאמר, מה-תתן-לי, כי תבוא, אלי.
- 38,17 ויאמר, אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן; ותאמר, אם-תתן ערבון עד שלחך.
- 38,18 ויאמר, מה הערבון אשר אתן-לך, ותאמר חתמן ופתילך, ומטן אשר בידך; ויתן-לה ויבא אליה, ותהר לו.
- 38,19 ותקם ותלך, ותסר צעיפה מעליה; ותלבש, בגדי אלמנותה.
- 38,20 וישלח יהודה את-גדי העזים, ביד רעהו העדלמי, לקחת הערבון, מיד האשה; ולא, מצאה.
- 38,21 וישאל את-אנשי מקמה, לאמר, איה הקדשה הוא בעינים, על-הדרך; ויאמרו, לא-היתה בזה קדשה.
- 38,22 וישב, אל-יהודה, ויאמר, לא מצאתיך; וגם אנשי המקום אמרו, לא-היתה בזה קדשה.
- 38,23 ויאמר יהודה תקח-לה, פן נהיה לבוז; הנה שלחתי הגדי הזה, ואתה לא מצאתה.
- 38,24 ויהי כמשלש חדשים, ויגד ליהודה לאמר ונתה תמר כלתך, וגם הנה הרה, לזנונים; ויאמר יהודה, הוציאוה ותשרף.
- 38,25 הוא מוצאת, והיא שלחה אל-חמיה לאמר, לאיש אשר-אלה לו, אנכי הרה; ותאמר, הרה-נא--למי החתמת והפתילים והמטה, האלה.
- 38,26 ויכר יהודה, ויאמר צדקה ממני, כי-על-כן לא-נתתיך, לשלה בני; ולא-יסף עוד, לדעתה.
- 38,27 ויהי, בעת לדתה; והנה תאומים, בבטנה.
- 38,28 ויהי בלדתה, ויתוד; ותקח המילדת, ותקשר על-ידו שני לאמר, זה, יצא ראשונה.
- 38,29 ויהי כמשיב-ידו, והנה יצא אחיו, ותאמר, מה-פרכת עליך פרוץ; ויקרא שמו, פרוץ.
- 38,30 ואחר יצא אחיו, אשר על-ידו השני; ויקרא שמו, זרח. {ס}